

Spreewald

Ca 10 mil sydost om Berlin, i den Tyska delstaten Brandenburg, finns naturområdet Spreewald. Det sägs att området bildades efter istiden, då floden Spree blev till en labyrint av hundratals mindre floder. En del kallar området för Tysklands Venedig men här finns en storslagen natur som Venedig saknar. När jag kommer till Lübbenau möts jag av ett trist och kallt väder, men varma härliga människor. Jag får en rykande het mugg Ghlüwein i mina händer och som tilltugg en mjuk macka med grisflott och spreewald-gurka. Det värmer gott. Området är känt för sin gurka, som inte är lika söt som Västeråsgurka samt linolja. Linolja som faktiskt används i mat, tillsammans med oskalad potatis och kvarg – en specialitet från Spreewald.

Vädret till trots, tar jag plats i en av de flatbottnade båtar som trafikerar flodsystemet. Vi sitter tätt tillsammans under några filtar och far nästan ljudlöst in i labyrinten av floder. Det finns

ingen motor på båten, utan den framförs av en kvinna som står i aktertoften med en lång åra som hon stakar fram så båten får fart. Kvinnan är klädd i en otroligt vacker folkdräkt. Träden böjer sig mäktigt över floden - och oss - och en och annan sjöfågel räddar sig in i en vassdunge med ett hest kraxande. Det känns som att färdas genom en sagoskog.

Jag har inga som helst problem med att förstå hur otroligt

vackert området måste vara under sommaren. Vi passerar små hus med deras täppor. Och postlådor, som står utefter flodkanten, så postbåten når dem när de far omkring och delar ut post. Till och med vägmärken – eller vad de nu kan kallas för – finns uppsatta. På ett ställe står skylten "återvändsgränd" tydligt uppsatt. Det lockar fram ett skratt som värmer lite i snögloppet. Det måste finnas bilvägar till husen, för jag ser både bilar och garage. Det känns lite märkligt eftersom det enda jag ser är floder och träbroar, bryggor och båtar. Jag gör ett stopp och besöker en av områdets alla restauranter. Det är skönt att komma in i värmen en stund och smaka på de lokala specialiteterna. Efter ett uppehåll är jag snart tillbaka i båten och ut på floden igen. För mej verkar det vara ett virrvarr av floder kors och tvärs. Men den rutinerade roddardamen vet precis vart vi ska ta vägen. Och trots att jag inte lämnat floderna ännu,

längtar jag redan tillbaka. Det måste vara helt underbart att glida fram på alla dessa floder i sommarso! Nu faller höstens sista löv stilla mot marken och snön är inte långt borta. Men till våren, när husbilen ska ut från sin vinterförvaring, då kommer jag att ha en stark längtan hit.

I det här området finns en västslavisk folkstam kallad Sorber. Som många minoritetsfolk har de varit utsatta för förbud och förföljelser. Under 1300-talet förbjöds språket och under andra världskriget var de ett icke önskvärt folkslag. Idag används språket och i staden Cottbus kunde jag se gatuskyltar på både tyska och sorbiska. Slavernas traditioner och sedvänjor märks kanske mest under sommarens festligheter trots att de var de första bosättarna i området.

Cottbus stadskärna består av stora utsmyckade hus. Jag träffar på en mycket engagerad guide som berättar om den gamla postskjutsen i Cottbus. Tyvärr så kommer min tyska på skam för jag klarar inte av att hänga med i hans smattrande berättelse, men det gör inte så mycket. Hans engagemang och inlevelse glömmar jag inte. Cottbus har en berömd "stjärngata" där det finns stora medaljer i trottoaren med namn på idrottsstjärnor som vunnit segrar i tidigare Olympiska Spel. Ett fint sätt att hylla och minnas deras prestationer.

Fürst-Pückler-Park, Branitz är en mycket vacker Slottspark, bara ett stenkast från Cottbus centrum. Är du trädgårdsintresserad är det här ett måste. Fürst Herman von Pückler-Muskau började i mitten av 1800-talet med att skapa sitt mästerverk. Han var helt säker på att han skulle lyckas. Det skulle bli enastående och det enda i sitt slag. Faktum är att det gick vägen – när han dog 1871 blev han begravd i sin pyramid. Ja du läste rätt – han hade gjort en pyramid. Och inte bara en finns i trädgården utan faktiskt två! Parken är också upptagen på UNESCO:s världsarvslista.

Inne i slottet kan du följa med på en rundvandring för att för höra mera om fursten, hans liv, hans familj och hans intressen.

Denna del av Tyskland – Brandenburg – har överraskat mej. Innan jag reste hit var det en vit fläck på kartan, men inte nu längre. Att utforska detta hörn av Tyskland har varit långt mer spännande än jag kunnat ana. Jag har sett fantastiska naturområden, spännande historiska sevärdheter och avslappnad rekreation. Så ta nu och programera GPS:n och ge dej ut på äventyr!

Det finns några (för mej utforskade) campingplatser i området:

www.spreewald-caravan-camping.de

www.spreewaelder-seecamping.de

www.spreewald-camping-luebben.de